

www.dansacat.org

Dimarts 29 d'Abril

Dia Internacional de la Dansa 2008

En commemoració del naixement de Jean-Georges Noverre (1727-1810), figura clau en la renovació del llenguatge coreogràfic, la UNESCO va convertir el **29 d'abril** en el ***Dia Internacional de la Dansa***. Com cada any des del 1989, l'*Associació de Professionals de la Dansa de Catalunya* se suma a aquesta celebració amb un seguit d'actes que volen recollir tota la diversitat de la dansa, reconèixer l'esforç constant dels seus professionals i acostar aquest art a la ciutadania, a més de difondre les altres activitats que tenen lloc arreu de Catalunya amb motiu d'aquesta data.

1988: “**La necessitat de prendre decisions**”
Cesc Gelabert EL PAÍS, dimarts 31 de maig de 1988

2008: “**La necessitat de prendre decisions**”
APdC, 2008

Anàlisi de l'estat de la qüestió de la dansa

1. Passos endavant

- 1.1 Millora en el suport a la creació durant el 2005-2007
- 1.2 Nova consciència de l'artista i el creador

2. Situació actual i visió de futur

- Estem en un moment de canvi important.
- Paralització de les polítiques culturals (esperant el Consell de les Arts)
- Disminució del pressupost destinat a la creació i paralització dels convenis.
- Canvi important en la normativa de subvencions
- La política cultural actual va més orientada al resultat econòmic immediat
- El sector independent en competència directe en el sector públic

VISIÓ DE FUTUR:

- Consell de les Arts amb un pressupost que respongui a la realitat cultural del país.
- Volem que es garanteixi l'estabilitat i la continuïtat
- Identificar criteris i el valor de la creativitat i de l'artista
- Necessitat de noves estructures jurídiques per a poder operar amb agilitat

3. Reptes del sector de la dansa

- 1- Garantir la estabilitat i la continuïtat
- 2- Impulsar la nova generació de creadors
- 3. Garantir espais de treball i creació
- 4. Revisar la formació professionals de la dansa

1. Passos endavant

Millora en el suport a la creació durant el 2005-2007

Durant els últims anys hi ha hagut una millora quantitativa i qualitativa important, per part del departament de Cultura i Mitjans de Comunicació de la Generalitat de Catalunya, tant de les polítiques com en l'augment dels pressupostos. El suport a la creació va passar a ser un eix important al llarg d'aquest període. Un clar exemple era la ideologia del ICAC (que finalment no es va poder constituir legalment, però l'essència ha estat present a l'EADC) i com ha impulsat i va ajudar a crear estabilitat en diferents iniciatives importants: Mercat de les Flors, i festivals com de Tensadansa de Terrassa, LP Danza o No, Complicitats, i diferents estructures com La Caldera, La Poderosa i d'altres.

2006

*“Estem en un moment d'impuls important, on les institucions públiques obren **noves possibilitats** perquè la dansa estigui present en la nostra societat. La nova política de l'Entitat Autònoma de Difusió Cultural, tant amb el **pla de residències com amb les plataformes i agents culturals independents**, està demostrant un gran suport i reconeixement del sector professional. El **Mercat de les Flors**, com a nou centre de les arts del moviment, és una oportunitat important per enfortir el sector mitjançant la difusió i la creació de nous públics. També l'iniciativa de definir i consensuar un **Estatut de l'artista** que coordina el Departament de Cultura de la Generalitat són els primers passos cap a una normalització, reconeixement i integració dels professionals de la dansa respecte dels seus drets com a treballadors.” APdC, Abril 2006*

Nova consciència de l'artista i el creador

En l'etapa 2005- 2007, el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya començava a proposar millores conceptuals substancials en relació al suport a la creació i al pensament contemporani: el creador, l'artista passaven de la perifèria al centre d'algunes polítiques. Es van obrir moltes perspectives que van permetre generar un nou impuls de diàleg amb els sectors. Durant molts anys, la creació com a valor cultural no havia estat protagonista ni rellevant i el discurs de l'administració estava centrat en la producció, distribució i l'exhibició de les arts (el valor es centrava en aspectes més quantitius).

Però per primer cop també es parlava del fet creatiu i del procés de creació. S'entenia que la creació necessita d'unes condicions i un suport adequat. En aquest període les polítiques culturals van impulsar i incentivar la creació a partir d'estratègies i programes específics (suport a les companyies, convenis triennals, fons estructurals, programes de residències, impuls dels centres de creació i laboratori, Estatut de l'artista, etc).

2. Situació actual i visió de futur

La **Llei del Consell de les Arts** de Catalunya significa un canvi important que respon a una voluntat política de canvi i malgrat que estigui a punt de ser aprovada desconecem exactament com es farà el traspàs de funcions, quin equip de persones hi treballaran i el pressupost amb el que es dotarà. Tot i que la llei defineix que una de les màximes responsabilitats que tindrà són les concessions d'ajuts, està per veure quin tipus de capacitat executiva tindrà en funció de cada sector.

El sector de la dansa viu amb incertesa perquè al llarg dels darrers dos anys s'ha vist l'evolució de les negociacions de la llei del Consell de les Arts de Catalunya i com s'ha anat endarrerint la seva constitució. Alhora el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya ha decidit no prendre cap decisió que correspongui al futur Consell de les Arts i tampoc ha mantingut les polítiques iniciades des del propi departament al 2005.

Per tant, constatem una paralització de les polítiques culturals en relació als sectors de creació i pensament contemporani, tot esperant que el consell de les arts entri en funcionament. Manifestem que aquesta transició està molt poc planificada i com a conseqüència ha generat un clima d'incertesa i poques garanties a curt i mig termini.

- **No s'ha augmentat el pressupost destinat als ajuts a la creació i s'han paralytatzat els convenis.** L'any 2007 i el 2008 el pressupost continua paralytatzat. Però també, el greuge continua sent el retard de la convocatòria d'ajuts ja que provoca discontinuïtat en el treball assolit i limita la capacitat de planificació.
- **Hi ha hagut un canvi important en la normativa que regula les subvencions.** Ara els costos de gestió i estructura es justifiquen a través de les activitats, fomentant el producte i no donant valor a la gestió estable. Aquest no és un fet aïllat, i és part d'una política que no entén que la cultura necessita una estabilitat i una continuïtat. Altres països com Anglaterra i Holanda tenen fons regulars específics per a donar suport al conjunt de les organitzacions (personal de gestió, estructura i programa d'activitats) i no només a les activitats.
- **La política cultural actual va més orientada al resultat econòmic immediat** i el binomi cultura-indústria té més pes a nivell polític i defineix gran part de les polítiques culturals. Entenem que la creació no té una base econòmica clara sinó que té un altre tipus de rendibilitat a mig i llarg termini; crea coneixement, crea bé social, aporta cohesió social, innovació. La cultura no només es pot mesurar amb criteris quantitius sinó que s'ha de valorar també amb criteris qualitius, que moltes vegades es manifesten a llarg termini.
- **El sector independent en competència directe amb el sector públic.** Constatem que el sector cultural "independent" moltes vegades entre en competència amb l'administració pública en referència als seus programes culturals i alhora de tenir accés al mecenatge i als fons privats. Hi ha un model de política cultural que manté que la cultura estigui dirigida i executada per les institucions públiques. Tot i que no hi ha cap llei que especifiqui que això hagi de ser així, és una dinàmica adquirida del sud d'Europa i els polítics i l'administració s'han atorgat la capacitat de gestionar projectes culturals i artístics directament. Pensem que els models públics són importants, sempre hi quan hi hagi un equilibri amb la dinamització del sector artístic independent.

VISIÓ DE FUTUR

Entenem **que el Consell de les Arts és necessari.** Ha d'estar constituït per gent independent del món artístic i cultural però ha de tenir un pressupost que respongui a les necessitats i demandes dels sectors.

- Actualment el pressupost que administra l'EADC és de 16 milions d'euros per la creació i el pensament . Serà aquest el pressupost que administrarà el nou Consell de les Arts i que representa el 5% del total del pressupost de Cultura a Catalunya? Per exemple en el Consell de les Arts d'Escòcia el pressupost és de 90,3 milions d'euros i el pressupost del Consell de les Arts del Quebec és de 60,6 milions d'euros €.
- **Volem que es garanteixi l'estabilitat i la continuïtat de les estructures de l'àmbit de la creació dels diversos sectors** fins que el consell de les Arts estigui en ple funcionament, tingui uns objectius, unes estratègies específiques, pugui fer valoracions sobre el treball que desenvolupen aquestes companyies i organitzacions d'aquest àmbit. Una de les iniciatives que va impulsar l'EADC són els convenis o ajuts estructurals de 2 o 3 anys, que a altres països fa anys que formen part de la política cultural.
- **És imprescindible identificar els criteris i el valor que defineixen l'àmbit de la creació i el desenvolupament artístic.** Una política cultural d'innovació ha de vetllar per fer polítiques que obrin el diàleg entre cultura, educació, societat i recerca i alhora han d'incentivar i desenvolupar la cultura i les arts de més alta qualitat. **L'eix que ha de vertebrar totes les polítiques culturals és l'artista - creador.**

- És important que es doni continuïtat a l'**Estatut de l'Artista que proposa canvis importants en les qüestions laborals** dels treballadors de l'art i la cultura. Estem parlant d'un projecte que porta 3 anys negociant-se i actualment sembla que no avanci.
- **Es necessiten noves estructures jurídiques per a poder operar amb agilitat i flexibilitat.** Cal aconseguir un marc jurídic per a la cultura, sense ànim de lucre, que no s'emmarqui dins de l'àmbit empresarial. Les organitzacions del sector o bé són empreses (societats limitades) o associacions o fundacions. Es necessiten estructures que ens permetin ser molt més mal·leables i àgils.

3. Reptes del sector de la dansa

Els reptes que a continuació destaquem queden recollits i desenvolupats en el **Pla Integral de la dansa** que impulsa el Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació de la Generalitat de Catalunya i que ha estat treballat àmpliament amb associacions i persones del sector de la dansa. Es preveu la seva presentació en uns mesos.

El principal repte és aprovar i desplegar les estratègies que recomana el pla integral de la dansa, ja siguin estratègies que pertoquin al Consell de les Arts o el Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació.

1. Garantir la estabilitat i la continuïtat: suficiència dels ajuts a la producció i a la creació en consonància amb la qualitat de les propostes, millorar i agilitzar la gestió de tots els processos administratius amb total transparència en els conceptes pels quals s'atorguin ajuts econòmics.

2. Impulsar la nova generació de creadors:

- S'han de definir polítiques específiques per a incentivar el/la creadora emergent, creant estructures de suport a la seva gestió i difusió.
- Per aquest motiu, és necessari que des de l'administració recolzin estructures de gestió compartides i estructures d'acompanyament. Es tracta que estructures acullin a artistes i els acompanyin, de forma continuada, en el procés creatiu, en el procés d'investigació, de producció artística, de recerca de residència, de finançament, etc.
- És necessari que dels propis creadors independents sorgeixin estructures més horitzontals que condueixin a un interrelació i a una cohesió entre els creadors.
- S'han de modificar les modalitats i requisits de les subvencions ja que no es pot arribar al punt de fer competir joves emergents amb companyies consagrades. I cal crear un marc crític des del qual generar un discurs i donar veu al sector.

3. Garantir espais, estructures de creació i gestió. Fomentar mesures de suport a la creativitat i als espais d'investigació i de pensament a l'entorn de la dansa i la creació contemporània.

4. Revisar el mapa de formació professionals de la dansa. Observem que hi ha menys alumnat al grau superior de dansa i els constants canvis de direcció no ajuden a consolidar un programa de formació. En referència a la formació i a l'ensenyament hi ha una clara mancança a nivell d'informació.

L'APdC recopila la programació en Dansa a Catalunya del DID08

Per segon any consecutiu i seguint la filosofia de treball en xarxa, l'APdC ha recopilat els actes de Dansa programats a Catalunya amb motiu del **Dia Internacional de la Dansa 2008**.

Aquesta informació, a més de ser visible a la web, es difondrà a tot Catalunya gràcies a El Periódico, patrocinador d'*El Dia D*, monogràfic de dansa que es distribuirà juntament amb el diari el dia 24 d'abril de 2008 i que inclourà dues pàgines amb aquesta programació.

La informació recollida prové de les respostes rebudes dels programadors de Dansa de Catalunya i dels col·laboradors en xarxa que han fet una recerca especial en els seus àmbits respectius (Associació Perla Per la Dansa de les comarques gironines, Sala Trono de la zona de Tarragona, Teatre l'Escorxador de les Terres de Lleida, Diputació de Barcelona, Departament d'Ensenyament i Associació d'Escoles de Dansa Autoritzades).

El dia D

Produït per l'APdC en col·laboració amb l'Associació Per la Dansa de Catalunya i patrocinat per El Periódico, el **dijous 24 d'abril** sortirà al carrer la segona edició del monogràfic de dansa *El dia D*.

El Dia D dona veu a la dansa i l'aproxima a la ciutadania, aquest 2008 des d'una perspectiva històrica. També inclou la programació de Dansa a Catalunya entre el 24 d'abril i el 4 de maig.

Els objectius que persegueix l'APdC amb aquesta publicació són: acostar la dansa a la societat, arribar al màxim nombre de persones i treballar en equip. Cal destacar la col·laboració d'anunciants i el treball desinteressat de col·laboradors en xarxa. Sense el seu suport, en part econòmic però sobretot moral, aquesta publicació no podria veure la llum.

Per aquesta ocasió comptem de nou amb l'estreta col·laboració de Joaquim Noguero, com a editor i Domènec Orrit com a dissenyador. Aquest any també hem rebut el suport d'un Consell Assessor format per membres destacats de la Dansa a Catalunya.

Lliurament dels Premis de l'APdC

Dimarts 29 d'abril, 22.30h – L'Estruch de Sabadell

Anualment l'APdC reconeix el treball i esforç d'aquelles persones que més han treballat per la Dansa, lliurant els guardons **Soci d'Honor** i **Premi de l'APdC**. El guardó Soci d'Honor es lliura a una persona que hagi demostrat, impulsat i incentivat el interès per a la dansa a Catalunya. El Premi de l'APdC es lliura a una persona, entitat, companyia o associació per la seva aportació continuada en favor de la dansa.

Aquest 2008 l'associació seguirà amb la seva voluntat de descentralitzar les activitats que l'APdC porta a terme i es realitzarà l'acte de lliurament de premis a L'Estruch de Sabadell. Alhora, es vincularà l'acte a l'actuació de Bea Fernández, que representarà el seu muntatge **Cuerpo en escena o (los sueños (no) tienen título?** . L'actuació començarà a les 21h30 i el lliurament de premis a les 22h30. Acte seguit s'oferirà una copa a tots els assistents.

Presentació i objectius de l'APdC

<http://www.dansacat.org/quisom/1/>

L'**Associació de Professionals de la dansa de Catalunya** (APdC) és una associació de caràcter sindical i sense afany de lucre creada el 1987 amb l'objectiu d'agrupar els professionals de la dansa a Catalunya (ballarins, coreògrafs, pedagogs, especialistes en salut i dansa, productors i gestors culturals de dansa, managers de companyies i totes aquelles persones que tenen una activitat professional relacionada amb la dansa així com els estudiants d'aquesta disciplina) i defensar els seus interessos. És així com representa els més de 350 socis davant les institucions públiques i privades, es promou i dona suport a iniciatives per millorar les seves condicions laborals i ajuden al seu desenvolupament professional.

Es vol cohesionar i enfortir el sector de la dansa en general, per tal d'augmentar el prestigi de la professió i fomentar una major presència i reconeixement de la dansa a la societat. Per aquest motiu una de les activitats que desenvolupa és la celebració del Dia Internacional de la Dansa, que té un ressò ampli a la societat catalana. Es volen recollir les mancances, inquietuds i preocupacions del sector per tal de poder promoure iniciatives que les resolguin, afavorint als seus socis i a la professió en general a través de la cooperació amb entitats locals (centres de creació, de formació, festivals, teatres, etc.), impulsant la cultura cívica i la participació ciutadana.

Els objectius de l'APdC són:

- Cohesionar el sector i analitzar-ne les necessitats
- Representar i intervenir. Ser interlocutors del sector
- Actuar com a lobby polític. Mediar entre els agents per impulsar polítiques actives adequades, establint ponts de contactes
- Donar suport, desenvolupar i facilitar el desenvolupament professional de les persones que formen part de la professió
- Vetllar, donar suport o impulsar iniciatives que elevin el reconeixement i el prestigi de la professió
- Millorar les condicions laborals

APdC – Associació de Professionals de la dansa de Catalunya

T (+34) 93 268 24 73 · F (+34) 93 268 06 80

Via Laietana, 52 Entresol 7a - 08003 Barcelona

www.dansacat.org

info@dansacat.org

CONTACTE PREMSA / MITJANS

Sandra Costa · Comedia

T (+34) 93 310 38 88 · M (+34) 670 23 64 96

Passatge Sert 10, baixos. 08003 Barcelona

sandra@comedianet.com

www.comedianet.com